

Otakar Korec se narodil 26. listopadu 1908 v domě č.p. 110 v Nádražní ulici jako čtvrté a nejmladší dítě Jakuba a Boženy Korcových. Jakub Korec byl v Nejdku zaměstnán jako četnický strážmistr. Manželé Korcovi pocházeli z oblasti Sušicka - Zbynic a Hrádku. Na počátku 20. století jejich cesty zaměřily do Nejdku, kde pobýli zhruba 10 let.

Od roku 1913 žila rodina Korcových v Praze, kde malý Otakar začal chodit do školy. Dosáhl středoškolského vzdělání na české státní reálce v Praze 10 (maturita 1934). V letech 1925 - 1926 absolvoval školu leteckého dorostu v Prostějově, v roce 1926 pilotní školu, v letech 1926 - 1927 pokračovací školu jednosedadlovou, v letech 1933 - 1935 Vojenskou akademii v Hranicích na Moravě, kde se od 1. července 1935 stal poručíkem letectva. Následovaly kurzy – roku 1936 aplikační letecký kurz v Prostějově a roku 1937 kurz létání za noci a podle přístrojů u leteckého pluku 2 dr. E. Beneše v Olomouci. V tomto kurzu se Otakar Korec zařadil mezi nejlepší frekventanty, podle vysvědčení byl výtečně způsobilý pro funkci nočního pilota.

Od roku 1935 byl přidělován k různým letkám. V roce 1937 se stal zatímním velitelem 51. letky. V únoru 1938 byl přemístěn k 36. letce jako 1. důstojník. „Za mobilizace a branné pohotovosti státu zastával funkci velitele letky, později funkci 1. důstojníka stíhací letky. Osvědčil se. Může zastávati funkci velitele stíhací letky,“ stojí v kvalifikační listině, která je uložena ve Vojenském ústředním archivu v Praze.

V knize Vzpomínky na padlé kamarády od Františka Fajtla je jedna z kapitol věnována nejdeckému rodákovi (Fajtl Korce osobně znal již z Vojenské akademie v Hranicích).

Po okupaci okleštěných Čech a Moravy začali bývalí čeští vojáci a letci odcházet do zahraničního exilu. V červnu 1939 prchala skupina našich letců (včetně Korce, Fajtla a jiných) přes hranice do Polska. Přes Dolní Lomnou a Těšín se dostali do shromažďovacího tábora v Krakově, kde podepsali vstup do francouzské cizinecké legie na dobu 5 let. Poté se z polského Gdaňsku přesunuli na lodi Castelholm do francouzského přístavu Calais, kam dopluli prvního srpnového dne. Již po vypuknutí 2. světové války se ve výcvikovém středisku Chartres (asi 90 km jihozápadně od Paříže) přeškolovali na francouzské stíhačky značky Morane 406, Bloch 150 a americké Curtiss. Odchod k polním jednotkám probíhal až od května 1940. Naši piloti dostali možnost zrušit svůj původní závazek vůči Francii a se zpětnou platností se k 2. říjnu 1939 přihlásili do československé armády, která sloužila ve francouzských jednotkách.

10. května 1940 zaútočilo Německo na Belgii, Nizozemí a Lucembursko. Záhy se válečné operace přesunuly na území Francie. 11. května dostal poručík Otakar Korec příkaz k odjezdu na frontu ke stíhací peruti I/3 Groupe de Chasse. Po různých peripetiích přijel Korec 16. května společně s dalšími piloty do Remeše. Následujícího dne nastoupili do války. Vzhledem k nedostatku letadel se Korec musel vypravit 20. května vlakem do Toulouse pro převzetí nové stíhačky Dewoitine. Vrátil se s ní 24. května. 25. května 1940 se hned zapojil do bojů.

Piloti létali na nejlepších francouzských stíhačkách Dewoitine D-520C.1, jež se mohly vyrovnat německým letounům značky Messerschmitt Me-109.

Válečný veterán František Fajtl přibližuje ve své knize situaci na frontě: „Nepřítel svou leteckou činností horečně stupňoval. Ota se svými krajany, poručíkem Jindřichem Bartošem a četařem Glauderem, a se svými francouzskými spolubojovníky se dostávali do ohnisek nesmiřitelných bitev. Stříleli, uhýbali se, zase se vraceli do bojů.“

Dne 5. června 1940 v 5 hodin ráno začala bezprostřední bitva o Francii - útok do francouzského vnitrozemí. Od časného rána se opět bojovalo na život a na smrt. V 8.45 vzlétl ze základny Meaux-Esbly letoun Dewoitine D-520C.1 s číslem 126 poručíka Otakara Korce. V téže chvíli startovala další francouzská letadla. Nad hořícími vesnicemi směřovaly stíhačky Dewoitine a Morane k Amiensu. Skupina GC I/3 měla rozkaz hlídkovat mezi Amiensem a Abbeville. Dewoitine letěly ve výšce pěti tisíc metrů a jistily spodní Morane. Kolem 9.30 zaútočilo asi deset Messerschmittů Bf 109 na skupinu československých a francouzských pilotů. Letadlo Otakara Korce bylo zasaženo. Hořící stíhačka se zřítila v obci Argouves nedaleko Amiensu. Letec se nevrátil z bojového úkolu. Podle poválečných svědectví místních obyvatel se Korcovi podařilo letoun včas opustit na padáku, při sestupu jej však zastřelil ve vzduchu útočící německý stíhač. Ovšem poslední chvíle života rodilého Nejdečana nejsou dodnes zcela objasněny. Během působení v peruti I/3 vykonal Otakar Korec celkem 10 válečných letů v trvání 11 hodin a 10 letů jiných v trvání 7 hodin.

V roce 1947 byl Otakar Korec prohlášen úřady oficiálně za mrtvého. Byl vyznamenán Čs. válečným křížem 1939 in memoriam a byl jmenován nadporučíkem (od 28. 10. 1938), kapitánem (od 28. 10. 1939) a štábním kapitánem letectva (od 1. 5. 1940).

Na pamětní desce v klubovně Čs. národního domu v Londýně je více než 500 jmen československých letců, padlých v letech 1939 - 1945 na západní frontě. Mezi nimi je též jméno Otakara Korce (podle knihy Mnozí nedoletěli od Františka Louckého).

Na československém vojenském hřbitově v La Targette ve Francii nese kříž č. 174 jméno Otakara Korce.

Památník padlým československým letcům ve 2. sv. válce v Praze-Dejvicích (naproti sídlu Ministerstva obrany ČR) uvádí jejich jmenovitý výčet. Jméno št. kpt. Otakara Korce je zde také.

Literatura:

- Borovan, Václav: Historie československého vojenského letectva 1914-1945, Praha 1998
- Fajtl, František: Vzpomínky na padlé kamarády, Praha 1991
- Jílek, František: Za osvobození Československa padl v zahraničí. Také rodák z Nejdku bojoval ve Francii, Nejdecký zpravodaj, červen 1995
- John, Miloslav: Československé letectvo v roce 1938, Beroun 1996
- Loucký, František: Mnozí nedoletěli, Praha 1989
- Rail, Jan - Formánek, Vít: Žít na věky, Praha 2003

- Rajlich, Jiří: Na nebi sladké Francie. Válečný deník československých letců ve službách francouzského letectva 1939-1945, Praha 2003
- Šmoldas, Zdeněk: Českoslovenští letci v boji proti fašismu, Praha 1987

Poděkování všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomohli v bádání a pátrání po informacích o osobě Otakara Korce nebo o domu č.p. 110 v Nádražní ulici (v abecedním pořadí):

genmj. ing. F. Fajtlovi z Prahy, V. Formánkovi z Bohdanče, F. Jílkovi z MěÚ Nejdek, J. Karasovi z Rudné, A. Liptákové z Vlnapu Nejdek, PaedDr. J. Markovi z Prahy, Bc. Zd. Pánkovi z MěÚ Nejdek, J. Railovi z Náchoda, Mgr. J. Rajlichovi z Prahy, H. Staňkové z Prahy, Š. Skořepové z MěÚ Nejdek, dále zaměstnancům Státního okresního archivu v Karlových Varech a pražských archivů - Archivu Ministerstva vnitra, Národního archivu a Vojenského ústředního archivu.

Pavel Andrš za OS JoN a OS Herodotos